

[Jens Thomsen.]

Fare ved denne store Trængsel og ved det Tomrum, der af den Grund bliver i de produktive Erhverv.

Ministeren sagde videre, at det er Byarbejderne, der udgør det store Tal her; skulde ogsaa Landboungdommen møde op, ja, saa maatte vi lukke Dørene. Jeg forstaar ikke saadanne Udtalelser, og for mit Partis Vedkommende maa jeg nedlægge den skarpeste Protest mod dem. Vi maa kræve i dette Spørgsmaal som i alle andre fuld Ligeret for Loven.

Ministeren udtalte endvidere, at man vil uddanne de unge fra Byerne til at blive gode Landarbejdere, ja, saa faar Landarbejderne trøste sig ved, at der maaske til den Tid, naar Byungdommen skal udfylde Pladsen, vil være bedre Arbejdsmuligheder for Landarbejderne. Desværre ligger det noget langt ude i Fremtiden, og det er jo noget strengt, at de skal afvente den Tid.

Dernæst sagde Ministeren henvendt til mig, at der var ingen Fare for, at Landboungdommen skulde komme i Betragtning her, for man skal møde med Attest for, at man er afskediget paa Grund af Arbejdsmangel. Ja, men kan man nu stille den Fordring til Landboungdommen, at den skal opretholde Arbejdsviljen, naar de ser, at der bydes deres Kolleger inde fra Byerne langt lettere og behageligere Forhold? Efter min Mening er det noget urimeligt, og jeg tror, det er ganske nødvendigt for at opretholde Selvopholdelsesdriften, at der tages et ligeligt Hensyn til alle Parter.

Det ærede Medlem Hr. Rager gav Tilslutning til mine Oplysninger om Forholdet mellem Landbrugets Forrentningsevne og Arbejdsløsheden. Jeg forstaar da ikke, hvorfor det ærede Medlem i samme Aanddrag ligesom søger at bortforklare de Kendsgerninger, som netop viser dette Forhold. Der er et Ord, der siger, at naar Bonden har Penge, har alle Penge, og denne gamle Sandhed understreges netop af Tallene.

Gregersen: Jeg hæftede mig ogsaa ved, at den højtærede Socialminister sagde, at Lønnen var saa stor, at der vilde blive Trængsel ved Portene for at komme ind. Naar det er Tilfældet, synes jeg dog, det er ganske ubeføjet at indføre de Bestemmelser, som gør denne Lovgivning til et Skridt frem mod den tvungne Arbejdstjeneste her i Landet. Den højtærede Minister fremkom med den noget ejendommelige Oplysning, at der søgtes lovgivet paa denne Maade, fordi der var 3—4 Stykker, ja, 5 gik den højtærede Minister op til, her i Landet, som ikke vilde

arbejde, og dem maatte man ramme herigennem. Jeg synes jo nok, at det er ejendommeligt at give en almindelig Lov om Indførelse af denne Tjeneste for at ramme de 3-4-5 arbejdssky Personer. Vi har dog vist Midler til at faa fat i dem paa anden Maade. Jeg er bange for dette Princip, og det er derfor, jeg er gaaet imod Lovforslaget. Og jeg siger til den højtærede Minister: Læg Mærke til, hvad det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen venter af denne Lovgivning i Fremtiden. Han siger, at de unges Selvbestemmelsesret skal vige, vi skal bort fra den overdrevne Humanitet; han nævner dette, at vi jo ogsaa har Skoletvang, hvor der ingen Løn gives, og da han synes, at det dog maaske er for groft, tilbyder han, at man kan spørre dem inde og give dem Soldaterløn.

Det er det, nogle Mennesker her i Landet gaar og drømmer om, at vi skal have en Lovgivning af samme Art, som de har i Tyskland. Det er derfor, vi angriber dette Lovforslag. Og saa synes vi ogsaa, at Skylden er lagt et forkert Sted. Det kan dog aldrig være de unges Skyld, at vi har den økonomiske Ordning i dette Land, som vi har. Jeg er sikker paa, at de unge vilde synes, det var meget rigtigere, om man sendte det samlede Ministerium i Arbejdslejr i 6 Månedes og under Trusel om Sult og Fratagelse af Løn og Understøttelser gav dem den Opgave at løse dette Spørgsmaal paa en forsvarlig Maade.

Alfred Jensen: Ministeren har her indrømmet, at Anlægget af Dobbeltsporet fra Randers til Aalborg og flere andre Arbejder allerede i lang Tid har været til Overvejelse, og at det har været paatrængende at faa det gennemført, men at det har været umuligt at skaffe de nødvendige Midler frem. Men naar nu Forholdet er blevet det, at vi virkelig kan skaffe Midler frem, saa kan der dog ikke være nogen Berettigelse til, at Arbejdet skal udføres paa nedsat Arbejdstid, saa maa det dog absolut kunne lade sig gøre, at det udføres som almindeligt offentligt Arbejde med almindelig Fortjeneste. Der kan dog ikke være nogen Begrundelse for, at det nu skal opdeles mellem et større Antal arbejdsløse. Dette Forhold understreger for øvrigt, hvad jeg har sagt, at Lovforslaget gaar ud paa at fordele det forhaandenværende Arbejde mellem saa mange som muligt og dermed ogsaa fordele Fortjenesten, og at det betyder en Sænkning af Leveniveauet for en Del af Befolkningen.

Videre hævdede Ministeren, at det intet Sted staar skrevet, at de Jord- og Beton-